

Ing. Vladimír Bezděk, CSc. odešel

Dne 11. září 2003 navždy odešel jeden z nestorů československé agrochemie – Ing. Vladimír Bezděk, CSc.

Ing. Vladimír Bezděk, CSc. pocházel ze selského rodu. Narodil se 12. 6. 1927 v hanácké obci Hulín. Dětství prožité v zemědělském prostředí jej profesně ovlivnilo na celý život. Po vystudování Vyšší rolnické školy v Přerově v roce 1952 pracoval jako technik ve Výzkumném a šlechtitelském ústavu polních plodin v Kroměříži a posléze ve Výzkumném ústavu krmivářském na úseku půdoznalství. Po absolvování Vysoké školy zemědělské v Brně zahájil svou vědecko-výzkumnou činnost ve Výzkumném ústavu obilnářském v Kroměříži, kde pracoval v letech 1953–1976. Zde se zabýval studiem vyváženého poměru živin v půdě a v rostlině. K řízené výživě začal používat kapalně formy průmyslových hnojiv. Studoval možnosti zvýšení účinnosti fosforu při různém způsobu uložení fosforečných hnojiv v půdním profilu a při různém výsevu obilnin. Hlavní oblastí zájmu však byla po celý život mimokořenová výživa, agroekologická a agrochemická diagnostika a praktické využití morforegulačních přípravků. Řešené úkoly měly vždy bezprostřední vztah k praktickému využití. Výsledky studia problematiky fyziologie výživy obilovin ve vztahu k odrůdám, organizaci porostu, stanovištními a povětrnostními podmínkami, tvorbě výnosu a jakosti položily základy genotypové výživy pšenice ozimé a ječmene jarního. Své výzkumné poznatky shrnul v disertační práci: „Některé vztahy mezi hladinou živin a nadzemní produkcí ozimé pšenice a hospodářským výnosem“, kterou obhájil v roce 1968.

V roce 1976 Ing. V. Bezděk, CSc., přešel do Agrochemického podniku v Kroměříži, kde založil a do svého odchodu do důchodu v roce 1987 vedl úsek odborných služeb a zastával funkci náměstka ředitele pro vědeckotechnický rozvoj. Zde plně zúročil své dlouholeté vědecko-výzkumné poznatky a zkušenosti, které aplikoval v praxi. Vybudoval poradenské pracoviště vysokých kvalit, na svou dobu ojedinělé. Důsledně dbal na rozvoj a uplatňování diagnostických metod vhodných pro řízení rostlinné i živočišné produkce a s výsledky odbornou zemědělskou veřejnost seznamoval. Pravidelně přednášel na postgraduálních kurzech na obou vysokých zemědělských školách a podílel se na pořádání odborných celostátních seminářů a školení. Bohatá byla jeho publikační činnost. Zanechal víc než 40 původních prací vědeckých, 17 závěrečných zpráv a desítky odborných a metodických příspěvků. Je autorem a spoluautorem čtyř knižních publikací.

Při všech pracovních aktivitách byl pan Ing. Vladimír Bezděk, CSc. člověkem a vedoucím velmi přívětivým a vlídným, ochotným naslouchat nejen odborným problémům. Svým nadšením získal mnoho pokračovatelů, kteří na něj budou spolu s širokou zemědělskou veřejností vděčně vzpomínat.

Za současné i bývalé spolupracovníky

Ing. Olga Denešová, Ing. Eduard Pokorný, Ph.D., Ing. Radomíra Střalková, Ph.D. a Jitka Podešvová

Ochrana kukuřice před zavíječem

Ing. Martin Bagar, Ph.D., Biocont Laboratory, Brno

Zavíječ kukuřičný je už dlouho nejvýznamnějším škůdcem kukuřice u nás. Housenky tohoto motýla vyžirají pletiva uvnitř stonků kukuřice. Napadené rostliny jsou zeslabené a dochází k jejich lámání. To způsobuje ztráty při sklizni, které mohou dosáhnout více než třiceti procent. Významný je také vliv na výskyt houbových chorob na kukuřici. Poraněními vzniklými požerem housenek zavíječe se do rostliny dostává infekce houbových chorob. Významné jsou zejména houby rodu *Fusarium*, *Aspergillus* a *Penicillium*. Tyto houby tvoří toxické látky, tzv. mykotoxiny, které, pokud jsou zkrmovány hospodářským zvířatům, mají velmi nepříznivý vliv na jejich zdravotní stav a tím také na plodnost a užitkovost. Mykologická skupina Výzkumného ústavu pícninářského Troubsko loni publikovala studii, při které prováděla dlouhodobé sledování kvality různých typů siláží v zemědělských podnicích na

Moravě. Podle této zprávy se nejvíce mykotoxinů nachází právě v kukuřičných silážích.

Loňský rok byl ve znamení vysokého napadení kukuřice zavíječem. Nejvíce napadena byla oblast střední a východní Moravy, tedy oblast přibližně ohraničená městy Brno, Olomouc, Přerov, Uherské Hradiště a Hodonín, kde se průměrné napadení pohybovalo od 3,3 do 7,3 požerků na rostlinu, což je zhruba čtyřikrát více, než je ekonomická hladina škodlivosti. Tato oblast byla výjimečně silně napadena už v roce 2002, kdy byl pro vývoj zavíječe velmi příznivý rok, to znamená současná kombinace vysokých teplot a vlhkosti v období června a července. Zejména díky vysoké populační hustotě v tomto roce došlo k přezimování velkého počtu

/dokončení na str. 17/